Introduction to פרק שביעי – גיד הנשה

The well-known story about גיד הנשה to eat איסור. This chapter follows the pattern established in 'מיקב as will be seen in this first משנה – and includes some well-known שנה about מעקב life, including the aforementioned encounter and his vision at בית-אל. Two critical Halakhic issues that come up in the context of מאכלות אסורות). Two critical Halakhic issues that come up in the context of איסור – does it have any taste, and (as per most מאכלות אסורות) the taste has an איסור – the difference being whether בהמות טמאות are included in the איסור.

30.7.1

89b (משנה א) $\rightarrow 90b$ (משנה א)

- 1. וְקַרְבּוֹ וּכְרָעִיו יְרְחַץ בַּמָּיִם וְהָקְטִיר הַכּּהָן אֶת הַכּּל הַמִּזְבָּחָה עֹלָה אָשֶׁה רֵיחַ נִיחוֹתַ לַה':״קרא א, ט

 2. וְעָשִׂיתָ עֹלתִיךְ הַבָּשֶּׁר וְהַדְּם עַל מִזְבַּח ה' אֱלֹהֶיךְ וְדָם זְבָחֶיךְ יִשְׁבָּךְ עַל מִזְבַח ה' אֱלֹהֶיךְ וְדָב זְבָחָיךְ יִשְׁבָּךְ עַל מִזְבָּח ה' אֱלֹהֶיךְ וְדָב זְבָחְידָּאָל לְמִנְחָה וּלְעוֹלָה וְלְשְׁלָמִים לְכַבֵּר עֲלֵיהֶם נְאָב אֲדֹנָי ה':״חוקאל מח, טו

 4. עַל כֵּן לֹא יֹאלְלוּ בְנֵי יִשְּׁרָאָל אֶת נִּיד הַנְּשֶׁה אֲשֶׁר עַל כַּף הַיָּרְךְּ עִד הַיֹּיוֹם הַנְגָע בְּכַף יֵרְדְּ יַעָּלְבְּ בְּגִיד הַנְּשֶׁה: בּראשִית לב, לג

 5. וְכִי תְנִשׁוֹן עַנְּר לְזָבֹח אֵין רַע לְכָּ תַהְ לְבָבנוּ לֵאמֹר עַם גְּדוֹל וָרָם מְמֶנוּ **עָרִים גְּדֹלת וּבְצוּרֹת בַּשְּמִים** וְגִם בְּנֵי עָנָקִים רָאִינוּ שְׁם־דּרִים א, כח

 6. אָנָה אֲנַחְנוּ עלִים אֲחֵינוּ הַמַּסוּ אֶת לְבָבֵנוּ לֵאמֹר עַם גְּדוֹל וָרָם מְמֶנוּ **וֹתְרָבְ הְיִלְבְּוֹי בְּח**ֵלְיִם בּחַלְלִים בַּחַלִּים שִּמְחָה שַּמְחָה גְדוֹלְה וַתְּבְּעָר בְּאָרָן בְּקוֹלְם:מּלֹץ אָת בְּבוֹי עִלָּים בְּאִינוּ שְׁמִים הַאָּלִים בַּחַלִּים בּחַלְלִים בּחָלִים שִּמְחָה שְּמְחָה גְּדוֹלְה וַתְבְּבָּע הָאָבְין בְּקוֹלְם:מּלִי אָלִים בְּחָלִיים בַּחָלְים בּחָלִים בּחַלִים שִּמְחָה שְּמְחָה בְּדִּלְים בְּחָלִין בְּיִם בְּחַלְלִים בּחָלִים בּחָלִים בְּחָלִים בְּחָלִים בְּחָלִים בְּחָלִים בְּחָלְבִים בְּתִּלְיִם בּחִלְים שְּמְחָה שַּמְחִה שִּמְה בְּבִילִים בְּחַלְכִים בְּחַלִּים בּחָלִים בּחַלִים בְּחַלִים בּחָלִים בְּחַלִּים בְּחַלְרִים בּחָלִים בְּחַלִּים בּחַלִּים בְּחַלִּים בְּחַלִים בְּחַלְלִים בּחָלִים בּחִבּיל עִים בְּיִבּיוֹי בְּיִבּי בְּיִבְּיִבּי בְּבִּי בְּיִבְּיִבּי בְּבִּילִים בְחַלְּים בְּחַלִים בְּחַלְלִים בְּחַלְלִים בּחִלְיםם בְּחַלְנִים בְּיבִי בְּיִבּים בְּיבִי בְּשְׁבִיוֹי בְּיִבּי בְּיבִּים בְּיִבּיִים בְּיִבּים בְּבִּיוֹי בְּיִבּים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּמִיּיִים בְּבְּיִבּים בְּבִּים בְּבִיי בְּיִבְּים בְּיִבְּיִים בְּיִבּי בְּיִבּיִים בְּיִבּי בְיִבְים בְּבְּיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִּיּיִם בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִּבְיִים בְּיִבְיִים בְי
- I היה applies in יה אבהמה, חולין as well as מוקדשים as well as מוקדשים as well as מוקדשים and to both legs
 - a avians: does not apply, as they have no round socket (כף)
 - b foetus: חלב applies, and the חלב is prohibited
 - i Dissent: ר' יהודה does not apply and its חלב is permitted
 - c Credibility: טבח is not believed regarding removal of גה"ג, per מ
 - חלב Dissent: חכמים he is believed about it and about חלב
- II Analysis of application to מוקדשים
 - a Challenge: it should be obvious that it applies his designating the animal as גה"נ should not negate גה"נ
 - i Proposal: טעם have טעם (see introdction) and איסור מוקדשים "overlaps" and both apply
 - 1 Rejection: if so, the wording should be מוקדשים applies to גיד (not vice-versa, as in our משנה)
 - ii Rather: איסור מוקדשים have no taste→ only איסור מpplies (if a זר eats מוקדשין), not איסור מוקדשים
 - 1 block: our תנא clearly holds that גידין have טעם per משנה ד
 - iii Rather: מוקדשין must refer to וולדות קדשים
 - 1 And: our איסורים (א must agree that איסורים בא applies to וולד קדשים of וולד קדשים is in utero (→ איסורים come together)
 - 2 Challenge: since שליל is mentioned later in מוקדשין, משנה doesn't refer to
 - (a) Defense: שליל is clarifying that שליל (premise for מוקדשים) is subject to dispute
 - 3 Challenge: the איסורים aren't created simultaneously
 - (a) Per: מת נזיר ז:ב interpreted as a גידין that didn't yet have its גידין formed (≺גידין come later)
 - (b) Defense: 'tho איסור גיד comes later, it's severe applies to בני יעקב before בני יעקב) and augments
 - (i) Challenge: that is איסור משנה on both legs is contra איסור משנה on both legs is contra איסור
 - (ii) Answer: our חכמים re: 2 legs היסור איסור, but accepts חכמים re: 2 legs
 - 1. Challenge: איסור טמאה may allow for איסור גה"נ to add to איסור טמאה (לאו);
 - a. But: that doesn't mean he would extend it to כרת)
 - iv Rather: the case is מבכרת (animal birthing its בכור) sanctity generated as it is born איסורים come simultaneously
 - v Or: we could revive answer #2 (וולדות קדשים) if we take the position that the חל is חד at birth

- b (possible) dispute עולות בר יוסף/ר' יוחנן re: application of עולות to איסור גה"נ
 - i קדשים only applies to קדשים which are eaten
 - ii ד"י. applies to all קדשים
 - 1 Analysis1 (פ"ש): no disagreement it doesn't apply re: העלאה), but does re: להעלות (it doesn't go up)
 - (a) Version: doesn't apply for cutting it out (leg may go up with it inside), but does if it is already out
 - 2 Analysis2 (רנב"י): they do disagree about whether or not it goes up to מזבח
 - (a) Per: dispute רבי/רבנן, in resolving tension between הכל (v. 1) and הבשר והדם (v. 2)
 - (i) בשר are returned if they pop off (פוקעין) are returned if they pop off (פוקעין)
 - (ii) בשר ודם are kept up even if separated from body, but גידין (etc.) are taken down
 - 1. מסוק (v. 1) needed if they are in animal that's עולה per the head of an עולה
 - 2. בסוק agrees that מחוברין which are מותר need no פסוק; v. 1 needed for גה"נ; v. 1 needed for
 - a. ישראל that is inferred from v. 3 must be something ישראל may eat
 - b. מזבח but, per חלב ודם, that which is prohibited does go on מזבח
 - i. *רבנן*: those are put up because that's what we were commanded (מצוותן בכך)
- c עולה is brought up to מזבח (in leg) and then removed and put on תבוח (in leg) and then removed and put on תבוח
 - i אבי (is astonished): v. 4 states that בנ"ל don't eat it no prohibition for the מזבת to "eat" it
 - ii אישראל relies on v. 3 must be permitted to ישראל (for consumption) to go atop מזבח
 - 1 Challenge (to ה"נ: "נר"ה of an שלמים is swept into the trench (אמה); of an עולה, it is "taken up"
 - (a) Assumption: מעלהו means taken up and burnt
 - (b) Correction: it means taken up and removed (to תפוח)
 - (i) *Question*: why take it up at all? Why not remove it below?
 - (ii) Answer: per v. 5 it is unseemly to bring a leg that has had the מזבח removed up to מזבח
 - (iii) Note: ברייתא supports בר"ה ruling
 - iii Tangent: תמיד ב:ב the תמיד שould sometimes have as much as 300 כור of ash
 - 1 אבא. that number is an exaggeration
 - 2 Note: ibid ג:ד they would give the תמיד water to drink from a golden goblet רבא also a גוזמא
 - iv Related (ר' אמי): the תורה and חכמים occasionally use hyperbole
 - 1 *תורה*: v. 6
 - 2 *נביאים*: v. 7
 - תפוח, גפן, פרוכת :חכמים
 - (a) תפוח as above
 - (b) מדות ג:ח (it took "300" כהנים to move the "golden grape cluster")
 - (c) שקלים ח:ה פרוכת (it took "300" כהנים to bring it and dip it in the מקוה